

Zkusili jsme založit divadelní spolek a zjistili jsme, že to zatím jde,“ svěřil se Igor Chmela

„Pardubický“ týden známého herce: „Úča“ musí pryč! ve Východočeském divadle a dnes dva díly Partičky na vzduchu v kině Dukla

Rozhovor týdne

Pardubice – Je to tak trochu jeho pardubický týden. Populární herec **IGOR CHMELA** (na archívním snímku) se nejprve objevil ve Východočeském divadle, kde v úterý večer exceloval v inscenaci pražského Divadla-verze Úča musí pryč!, aby se dnes od 17:30 a 20 hodin představil jako jeden z členů oblíbené improvizací show Partička v kině Dukla v pořadu Partička na vzduchu.

Máte nějakou osobní vzpomínku na Pardubice?

Mám. Kdysi jsem chodil s jednou holčkou z Pardubic.

V úterý jste zavítal do Východočeského divadla, kde jste byl jednou z hvězd představení Úča musí pryč!. V čem vás tento titul zaujal?

Když jsme založili s kolegy Lindou Rybovou a Davidem Prachařem nový divadelní spolek – Divadlo-verze, hledali jsme nějaký kvalitní text, který by uspokojil diváky, co se chtějí v divadle hlavně bavit, ale zároveň nám šlo o to, aby nebyl úplně povrchní. Nechtěli jsme sáhat po žádné prvoplánové komedii. Podařilo se nám najít tento titul, který uvádíme v české premiéře. V Německu je to velký hit. Dokonce se chystá i jeho filmová podoba.

A vás zřejmě oslovil i proto, že se vás přímo dotýká jako rodiče žáků základní školy... Jsou ve hře nějaké momenty, kdy jste si říkal, že se hodně blíží realitě?

V současné době jsem poměrně hodně časově zaneprázdněný, takže jsem zatím moc třídních schůzek ve škole jako rodič nezažil. Má dcera právě chodí teprve do první třídy základní školy. Ale kolegové David Prachař a Linda Rybová už mají trochu starší děti a ti prý pár takových okamžiků, o nichž se ve hře pojednává, zažili.

Jaké jsou zatím reakce diváků na tuto inscenaci?

Živě na ni reagují především kantoři. Ti potvrzují, že je skutečně jako ze života. Jejich reakce jsou většinou pozitivní. Zpravidla odchází z divadla velmi pobavení.

Jak vznikl nápad dát dohromady nový divadelní spolek?

My se s Lindou Rybovou a Davidem Prachařem známe poměrně dlouho. Už dříve

jemná štače...

Na co se mohou těšit návštěvníci dnešní pardubické Partičky na vzduchu?

To nevím. Moderátor Daniel Dangl vždycky přijde a řekne dnes už legendární větu: „Přemýšlím, co bychom si mohli dát za hru...“. A když přemýšlí, tak už samozřejmě tipují, jaká to nakonec bude.

Myslíte, že dojde i na regionální témata?

Většinou na ně dojde. Je vždycky lepší hrát v Pardubicích o tom, co Pardubáci zajímá a ne o tom, co by zajímalo třeba plzeňské publikum. Koneckonců, Michal Suchánek má z Pardubic manželku... Ale může dojít i na semtex, koně...

Dnes začíná v Pardubickém kraji návštěva prezidenta Miloše Zemana. Může být také ona jedním z témat Partičky?

Pan prezident byl naším tématem často. Zvat ho asi nebudeme, ale jestli chce, tak ať klidně přijde, pokud má dost velký smysl pro sebeironii.

Co byste popřál čtenářům do nového roku 2015?

Především pevné zdraví, ostatní si už každý zařídí, jak potřebuje. A Pardubicím přeji, ať se jim vydaří letošní ročník Grand Festivalu smíchu, ať si ten festivalový mumraj pěkně užijí. (td, mm)

jsme společně nazkoušeli jednu zájezdovou inscenaci, tehdy ještě pod hlavičkou pražského Divadla Palace. Jmenuje se 3 verze života. Pak nás napadlo, že bychom se mohli pokusit o určitý risk, založit vlastní divadelní spolek a jít hrát na vlastní pěst. Zatím to jde.

Pardubické představení bylo vašim prvním v novém roce 2015. Jak jste si ho užil?

Od 15. prosince loňského roku jsem měl volno. Musel jsem na operaci křížového vazů. Skoro měsíc jsem se válel doma a až teď můžu začít pomalu rehabilitovat. Pardubické představení jsem musel odehrát ještě s berllemi. Na ně jsem se, upřímně řečeno, moc netěšil. Ale zase jsem si zkusil, jestli to vůbec jde a zjistil jsem, že ano.

Byla to pro vás výrazná komplikace?

Aranžmá této hry je takové, že to zas tak výrazná komplikace nebyla. Určitě se toto

představení dá uhrát s berllemi. Mám v něm roli rázného nezaměstnaného Ostraváka, takže i tou postavou se to dá trochu obhájit (úsměv).

Úterní představení bylo součástí prologu Grand Festivalu smíchu, celorepublikové přehlídky nejlepších divadelních komedií. Co říkáte na to, že jste byli zařazení do její nesoutěžní části?

Bylo to pro nás příjemné překvapení. Jen nás trochu mrzelo, že pravidla festivalu neumožnila zařadit naše představení do hlavního programu, protože ho nehrajeme pod hlavičkou klasického kamenného divadla. Ale s tím se samozřejmě nedá nic dělat.

Jak se díváte na myšlenku festivalu divadelních komedií?

Myslím, že je určitě dobře, že se takový festival v Pardubicích koná. Obecně je fajn, když se divadelní soubory mohou sejít na jednom místě a diváci mají možnost vidět komedie, které jsou podle nějakých kritérií brány jako ty

aktuálně nejlepší. Festivalové publikum pak má výhodu, že si může udělat ucelený přehled o úrovni tohoto žánru.

Vy osobně hrajete raději v komediích nebo v jiných žánrech? Příznám se, že to nemám nijak vyhraněné. Záleží na tom, jestli jde o kvalitní text. Jinak mi je jedno, zda je to komedie, tragédie, drama, opera nebo muzikál.

S trochou nadsázky by se dalo říct, že prožíváte pardubický týden. Po úterním představení v divadle se právě dnes od 17:30 a 20 hodin objevíte v pardubickém kině Dukla s představením Partička na vzduchu. Stává se vám často, že se do stejného regionu vracíte v tak krátkém časovém intervalu?

Moc často ne. Nyní to je víceméně náhoda. Ale docela milá. Z praktického pohledu je lepší jet dvakrát za týden do Pardubic než někde na druhou stranu republiky. Přece jen jsou Pardubice poměrně blízko Prahy, takže to je při-

Kdo je Igor Chmela?

Igor Chmela se narodil roku 1971 v Ostravě, kde prožil i své dětství. V letech 1985 až 1989 studoval Střední průmyslovou školu železniční v Letohradě, obor Oprava a rekonstrukce železničního svršku a spodku a následně se vrátil do Ostravy, kde pracoval jako traťový dělník.

Po dvouleté základní vojenské službě nastoupil v roce 1992 na DAMU v Praze. Ačkoliv původně přihlásku na DAMU podal, později ji vzal zpět a k přijímacím zkouškám šel dělat jen příhrávače v dialogu svému kamarádovi – herci Martinu Fingerovi.

Přijímací komisi ovšem natolik zaujal, že ho přemluvili, aby si přihlášku podal dodatečně. DAMU úspěšně absolvoval v roce 1996.

Již za studií hostoval na jevišti pražského Národního divadla, kde následně získal i své první angažmá. Po třech letech odešel do Dejvického divadla, kde účinkoval další dva roky. V roce 2002 dostal nabídku na angažmá v Divadle Na zábradlí, kterou přijal a od 1. ledna 2007 byl také členem umělecké rady. Od září roku 2013 je zde stálým hostem. Zároveň hostuje také v Dejvickém divadle.

Spolu se svou manželkou Janou Janěkovou mladší a dalším manželským párem Lindou Rybovou a Davidem Prachařem založil Divadlo-verze. V roce 2006 moderoval galavečer udělování českých filmových cen Český lev. Objevil se také v několika televizních seriálech (Ordinace v růžové zahradě, Zázraky života, Cesty domů).

Igor Chmela se již několik let věnuje fotografování. Nejznámější jsou jeho fotografie pořízené kamerou obscurou vyrobenou z krabičky od sirek (tzv. „Sirkoň“), kterou nafotil například i soubor Divadla Na zábradlí.

V současné době exceluje spolu s Ondřejem Sokolem, Michalem Suchánkem a Richardem Genzerem v improvizací show Partička.

Igor Chmela je podruhé ženatý. Poprvé se oženil s herečkou Martou Vítů. Jeho současnou ženou je herečka Jana Janěková mladší, se kterou vychovává tři děti – starší Aničku a mladší dvojčata Elu a Antonína. (wiki)

